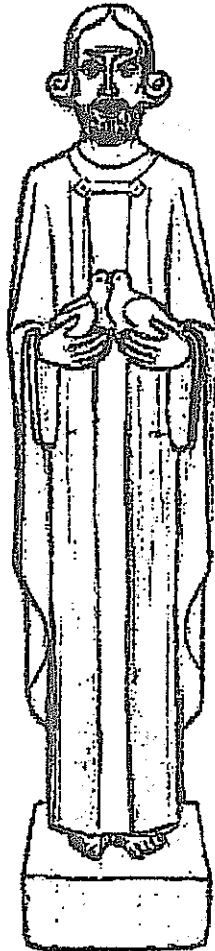

Parochieblad

Parochie H. Jozef
Pastorie Valuwe 1
5431 AV Cuijk
Telefoon 0485 - 312233

Juni 2009

Samen

Hij zegt me: "Ik ben gelukkig,
maak je om mij maar niet druk.
Ik vind op een andere wijze
voor mij het juiste geluk!
Je hoeft me niet te bewegen
te gaan waar jij me verwacht.
Ik heb een schuilplaats gevonden,
zo ik het nooit had gedacht.

Ik zeg: 'k Blijf met je verbonden,
ik mis je, laat je niet gaan,
wil als een vriend en beschermer
zelfs heel dicht naast je gaan staan.
Als wij onze handen vouwen,
ben jij er elke dag bij
met velen waaraan we denken.
Telkens een grotere rij!

Ik zou je zo graag benaad'ren,
niet voor een stichtelijk woord.
O nee, wat ik jou wil wensen,
dat iets je hart weer doorboort,
een zin, kaarsrecht uit de hemel,
een lied vol liefde en vree.
Dan wenen wij om die woorden

Frits Deubel

--- 0 ---

Ons parochieblad wordt in een oplage van ruim zestienhonderd exemplaren bezorgd bij vrijwilligers en donateurs van de H. Jozef Parochie en iedereen die er prijs op stelt. Mocht u het niet rechtstreeks ontvangen en het toch graag bezorgd hebben of kent u iemand die we hebben overgeslagen, wilt u ons dan via telefoonnummer 312233 op de hoogte stellen, liefst op werkdagen van 9-12 uur. Kopie voor het komende gecombineerde **juli/augustusnummer** verwachten wij uiterlijk op zondag **14 juni 2009** bij de parochie of op parochiehozefcuijk@hetnet.nl of pham.vanmaanen@wxs.nl

Van de redactie

Bijna iedereen heeft wel een mening ergens over. Je zult zelden iemand tegenkomen die nergens een mening over heeft. En dat noemen we dan ook maar 'een saaie Piet'!

Vaak worden meningen redelijk luidkeels uitgesproken. Men heeft het niet voor niks over 'een uitgesproken mening' ergens over hebben. Gelukkig verdwijnen meningen vaak in het luchtledige. Stel je voor dat iedere mening die wordt geventileerd serieuze consequenties zou hebben. Dan was de dadendrang niet te stuiten.

Zo gaat het natuurlijk ook in onze parochie. Meningen genoeg, maar dan komt het.... Wat doen we er eigenlijk mee?

In ons parochieblad worden ook vaak meningen ten beste gegeven.

Het is altijd van belang dat een goede en positieve mening over iets of iemand op de terechte plaats terecht komt. Daar probeert de redactie zoveel mogelijk aan te voldoen. Het valt niet mee om alle berichtgeving in de parochie te ontdekken. En dan is het natuurlijk ook nog steeds de vraag of je alles moet publiceren.

Onze emeritus Pastoor Kees schrijft in ieder geval maandelijks een inspirerende overweging voor 'zijn' parochianen. En dat publiceren we maar al te graag. Evenals de mijmering van Pastor Theo, die trouw volgt, zij het in wat beperktere vorm. Ook de redactie en het bestuur zijn trouw aanwezig in dit blad.

En Paul, die er misschien zelfs vaak teveel werk van maakt en daardoor altijd veel ruimte vraagt. Ook deze keer weer.

Waar blijven de stukjes over de activiteiten binnen onze parochie. Waar de verslagen van de Bezoekgroep? Waar de verslagen over de Eerste Communie? Ga zo maar door. Het blijft een beetje één richting verkeer.

Natuurlijk vindt de redactie telkens wel weer stof genoeg om te publiceren. En anders schiet er wel iemand te hulp.

Zoals in deze uitgave, waarin Marinus (U weet wel!) een prachtig stukje proza schrijft.

Samen met Pastor Kees heeft de redactie een verslagje gemaakt van de Eerste Communie viering.

Onder het bisschoppelijke motto: 'Groeien in geloof en geloven in groei' zal in de komende tijd telkens een deel van de visie van het bisdom, over de toekomst van de parochies, weergegeven worden. Zodoende kunt u er al vast aan wennen hoe die toekomst er zal gaan uitzien. Vandaag vindt u hier het eerste artikel in die reeks.

Er is ook nog een klein artikel over het nut van vrijwilligers in iedere gemeenschap. Dat wisten we natuurlijk al lang, maar het is toch wel leuk om het nog eens op papier te zien.

Zalig Pinksteren en veel plezier!

Overweging van pastor Kees Michielse

Ophemelen of ontaarden, of geen van de twee?

In de werkwoorden “ophemelen of ontaarden” zitten de woorden: hemel en aarde, opgesloten. De hemel is het dak boven ons en de aarde is de grond onder ons. Zo kunnen we dat tenminste beleven.

Ophemelen is iemand groot maken en soms zelfs groter maken dan hij of zij in feite is. Uit verschillende motieven kunnen mensen elkaar ophemelen.

Men kan dit doen, om in het geveel te komen bij die ander, want dat levert voordeel op. In werkverband gaat het dan bijvoorbeeld om promotie en loonsverhoging. In de relationele sfeer om het hart van de ander te winnen. Dit gebeuren vindt plaats op het station, dat in dezelfde route ligt als: “voor wat, hoort wat”.

Maar “ophemelen” hoeft niet altijd perse in die sfeer te liggen, want het kan ook bedoeld zijn om de ander uit te dagen, niet zo negatief over zichzelf te denken. In die zin worden gevoelens over de hemel opgeroepen die groeien en eerlijk onder ogen zien, in zich dragen.

Daar past hemel beter bij... want in de hemel, zo mogen we verwachten, doet men niet aan hielenlikken, aan vriendjespolitiek, oneerlijke verhoudingen of construeren.

Ontaarden is niet (meer) thuis willen of kunnen zijn op de aarde. Het is zichzelf in zekere zin de grond in werken, de donkerte in, niet meer gezien willen worden, om wat voor reden dan ook.

Is ophemelen in het volle licht willen komen staan, bij ontaarden speelt de duisternis de grootste rol. Kiekeboe, en bekijk het maar, ik ben er niet.

Geen gevoel meer hebben voor de aarde en daar is geen aardigheid meer aan. Geen uitzicht meer hebben op hemel, op ruimte en licht, en niets vinden op aarde, geen verbondenheid, geen hand en geen hart.

Ontaarden is de slechtste inschatting van wat leven kan zijn en wat leven vraagt. Ontaarden is wellicht de tegengestelde beweging van ophemelen.

Als je ons geloofsboek er op na slaat, dan zou je mogen zeggen: tussen hemel en aarde speelt zich het leven af van mens, dier en plant, van alles wat er tot leven is gebracht.

Kijk goed om je heen, probeer alles en iedereen te waarderen en op waarde te schatten... want het is ons gegeven om ons leven er mee op te bouwen, naast elkaar te staan, naaste zijn en niet boven of onder elkaar.

Wees wie je bent en heb de aarde lief om te leven in het licht van ons bestaan.

Kees Michielse, emeritus pastoor

--- 0 ---

“Groeien in geloof, geloven in groei”

Dat is het motto dat de leiding van ons bisdom, met aan het hoofd Bisschop Hurkmans, heeft meegegeven aan de herstructurering van het bisdom. Onder dit motto schrijft de bisschop het volgende:

Het bisdom van 's-Hertogenbosch ontvangt als onderdeel van de Wereldkerk zijn missie van Jezus Christus: Hem willen wij centraal stellen in het kerkelijk leven en Hem willen wij binnen de huidige multireligieuze en multiculturele samenleving verkondigen aan alle mensen die daar voor open staan.

De opdracht tot evangelisatie gaat terug op de zending van de apostelen en wortelt in de missionaire traditie van ons bisdom; daarbij weten we ons geïnspireerd door Maria als Moeder van de Kerk.. De Kerk verkondigt niet zichzelf, maar Christus. Het vieren van de zondag met de Eucharistie is wezenlijk, omdat Christus degene is die de geloofsgemeenschap opbouwt.

Om de opdracht tot evangelisatie te realiseren zijn nieuwe parochies nodig om krachten te bundelen, waardoor het kerkelijk leven is gewaarborgd, en om nieuwe initiatieven te nemen, gericht naar personen en groepen.

Het bisdom zet in op 'communio' tussen gelovigen en gewijde bedienaren, die complementair (elkaar aanvullend) zijn, met behoud van ieders verantwoordelijkheid.

De bisschop en zijn directe medewerkers staan in dienst van de eenheid en leggen de relatie met de Wereldkerk waarvan de paus het hoofd is.

Het bisdom heeft als motto: 'Groeien in geloof, geloven in groei'.

Rozenhoedje

Alie, drie jaar, en Marietje, slechts één jaar oud, stierven zes weken na elkaar door een hersenvliesontsteking. Zij waren de enige kinderen van mijn Oom Piet en Tante Dora, de zus van mijn moeder die zelf elf kinderen kreeg !

Oom Piet is na de dood van zijn dochtertjes 'door het lint' gegaan en was mede daardoor gedurende ruim twee jaren niet in staat te werken op zijn boerderij in Heiloo. Hij was een beste kerel, en evenals zijn vrouw, zeer gelovig. Al had hij ook wel eens 'een appeltje te schillen met Hem daarboven' zoals hij vaak zei.

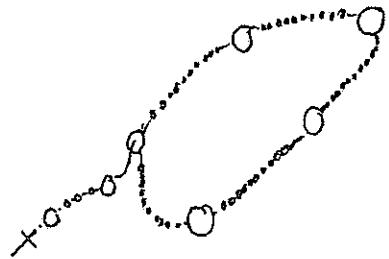
Het verblijf van onze Opa gedurende de laatste jaren van zijn leven bij oom en tante zorgde voor wat afleiding.

Maar als een deel van ons gezin enkele weken bij hen kwam logeren, dan genoten zij volop. Dat bracht leven op de boerderij!

Wij moesten telkens wel wennen aan het rozenhoedje dat we elke avond baden, gezamenlijk op onze knieën in de 'mooie kamer'.

Tante bad voor, wij volgden trouw, en wanneer tante de stem van oom Piet niet meer hoorde, die moe als hij was van al het landwerk wel eens indommelde, zei ze vinnig: 'Piet!'. Dat was voor ons dan een welkome onderbreking van het eentonige gebed.

Na het rozenhoedje volgde steevast nog vijf maal een Onze Vader en Weesgegroet tot intentie van..... het 'sigarenkistje', zoals tante zei. In dat kistje zaten talloze bidprentjes van onlangs of lang geleden overleden dierbaren. Te veel om op te noemen!

Voor Alie en Marietje werd dan niet gebeden. Die kwamen apart aan bod bij oom en tante, tijdens het avondgebed op hun slaapkamer!

De herinnering aan die tijd geeft mij telkens weer een gevoel van weemoed. Daar is overigens best mee te leven, zeker op het eind van de Mariamaand Mei!

Marinus

Bij Paul op de koffie

Toen uw verslaggever de huidige gast op de koffie 'aanschoot' met de vraag op ze wilde komen, realiseerde hij zich ineens dat haar zus ook al eens bij Paul op de koffie te gast was. Toen we daarover spraken zei de gast van vandaag: "Maar ik zal wel zorgen voor een heel ander verhaal over Kuuk". En dus zijn we vol goede moed begonnen aan een lang gesprek met **Claar van Duijnhoven - Rijsouw**.

Zij is uiteraard geboren in Cuijk, in 1940, kort na het begin van de oorlog. Ze was de tweede in het gezin met 6 kinderen. De familie Rijsouw, waar haar vader uit stamde, woonde aan de Veldweg, evenals het bekende gezin van Schijndel waar haar moeder er een van was. Claar's vader was, je kunt het haast wel raden, sigarenmaker en woonde met zijn gezin aan de Katwijkseweg.

Over de oorlog heeft ze nog zeer vage herinneringen, bijvoorbeeld dat ze in het najaar van 1944 geëvacueerd werden naar boer

Gerrits op de Overhage. Daar zaten meerdere evacués, allemaal op de vlucht voor de voortdurende beschietingen door de Duitsers vanaf de Mookse kant van de Maas. Bij "Toon Gerrits" hadden ze het goed. Ze sliepen op de stal, zolang de koeien nog in de wei liepen, en het eten werd bereid op de 'geut', waarbij de 'soppot' een belangrijke rol speelde. Vaak was er dus een éénpansmaaltijd met karnemelkse pap toe.

Het huis aan de Katwijkseweg had door het granaatvuur veel geleden, maar toen het gevaar geweken was, kon de familie er toch weer intrekken, zij het onder redelijk primitieve omstandigheden.

Na de oorlog werden de eerste nieuwe huizen gebouwd in de Bernhardstraat en de Dr. van de Broekstraat.

Families uit de toch wel aardig kapotgeschoten huizen kregen voorrang. Veel bekende Cuijkse namen kwamen zo in de nieuwe wijk, de vroegere Oeiep. Claar noemt de namen: de Ebbens, Dien Pluk, Hendriks - de rozenkweker, Borgman - de politiemann, Willems - de Kriel, Arends - met de tweeling-, en nog een aantal anderen.

De lagere school Christus Koning lag vlakbij. Op weg naar school passeerden ze het 'Jodenkerkhof', in de hoek bij de Wilhelminastraat, van wat nu het grote parkeerterrein bij het arbeidsbureau is. Diagonaal

op de andere hoek bij de Smidstraat, lag de kolenschuur van Basten.

Toen Claar ongeveer 10 jaar was, een stevige jonge meid, kreeg ze eens verschrikkelijke buikpijn. Moeder ermee naar dokter Berger, die haar geruststelde met de woorden: "Ze zal wel een groot meisje aan het worden zijn". Maar de dokter had het mis, want een paar dagen later moest Claar met spoed geopereerd worden aan een blinde darm ontsteking. Dat gebeurde nog bij de nonnetjes in het 'ziekenhuisje bij het klooster' aan de Molenstraat, vlak bij de school. De chirurg dokter Parnet uit Nijmegen werd in dat soort situaties opgeroepen en met assistentie van de Cuijkse dokters Berger en Hurkens werd het klusje geklaard. Ze is een van de laatste operatiepatiënten in Cuijk geweest.

Ze herinnert zich ook nog dat gedurende haar 'ziekenhuis' verblijf van 10 dagen, tijdens een geweldig onweer, de nonnetjes met een palmtakje en wijwater het hele gebouw zegenden tegen bliksem-
inslag en brandgevaar.

Na de lagere school ging Claar de weg van bijna alle meisjes uit Cuijk: de huishoudschool aan de Jan van Cuijkstraat. Het eerste jaar had ze nog een zuster als directrice, maar daarna kwam juffrouw van Kempen, die vele jaren op die school de scepter heeft gezwaaid, letterlijk en figuurlijk. Juffrouw van Casteren (later de Moor) was een van de leerkrachten. Godsdienstles werd gegeven door deken van den Acker, pastoor van de Martinus, en kapelaan Nijkamp.

Met 14 jaar was Claar afgestudeerd (!) en toen begon het grote leven.

Ze kwam met het diploma thuis, niks plechtige uitreiking, en moeder zei onmiddellijk: " 'k heb oe al verhuurd".

Ze moest de volgende dag beginnen bij Ebben van de bank, 'de ouwe sik', die tevens gemeentesecretaris was. Een bekende Cuijkse familie, die naast de bank op de hoek Maasstraat Grotestraat woonde.

Claar deed het huishouden en hield het kantoor schoon. Bij het poetswerk had ze hulp van Door Arends. Samen hadden ze veel schik, en jong als ze waren, haalden ze ook nogal wat kattenkwaad uit. Zo vonden ze eens een kast vol met hoedjes van 'mevrouw' en stonden dan, getooid met de gekste hoedjes, op de trap, voor een glazen wand van het kantoor naar de 'deftige' klanten te zwaaien.

Als een goede 'van Schijndel afstammeling' was ze bij de Kajotters, de katholieke arbeidersjeugd. De kruisheer kapelaan Nijkamp was daar geestelijk adviseur en in een balorige bui hebben de Kajotters hun adviseur, een man van fors formaat, eens in een kist gestopt. Was dat al een voorbode van het tanende gezag van gezagdragers?

Van meneer Ebben kreeg ze haar eerste fiets, een opgeknapte herenfiets. Ze was er dolgelukkig mee.

Ze moest 'in betrekking' ook de boodschappen doen en ze weet nog de telefoonnummers van slagerij Martens (no 8) en bakker van Daal (no 10).

Op het postkantoor op de andere hoek van de straat zat een vriendin die met stekertjes de verbindingen op aanvraag verzorgde.

Claar draaide lange werkdagen, die 's ochtends om zeven uur begonnen met sintels verwijderen en het opstoken van de cokeskachel van de centrale verwarming. Zo'n centrale verwarming zag je toen alleen nog maar bij welgestelde lieden !

Het was vaak 's avonds half elf eer ze naar huis ging.

Na enige jaren kreeg ze last van eczeem aan de handen. Waarschijnlijk van allerlei wasmiddelen waarmee ze werkte.

Claar ging naar de kousenfabriek van Janssen de Wit in Boxmeer. Maar ze was niet zo handig met sorteren en inpakken en kon vanwege het systeem van stukloon of prestatiebeloning nauwelijks genoeg verdienen.

Toen ze 18 jaar was ging ze werken bij Regouin aan de Grotestraat.

Daar vroegen ze een medewerkster in het magazijn voor de zeemlappen. Opa Hannes van Schijndel had 55 jaar gewerkt bij Regouin en daar wilden ze wel graag iemand aannemen met dezelfde genen. Vaak zeiden de oudere medewerkers: "Kijk, ze lijkt toch veel op Hannes".

Vanuit Regouin is ze getrouwd. Op de Katwijkse kermis ontmoette ze eerder, op 21 jarige leeftijd, een Groesbeekse jongen, Rudy van Duijnhoven, en na enkele herhalingsoefeningen werd het dikke mik !

Er kwamen op de kermissen in Cuijk en Katwijk nogal wat ondernemende jongens uit Groesbeek. Als ze de laatste pont terug misten, vaak afhankelijk van wat en wie ze ontmoet hadden, dan gingen ze stiekem en levensgevaarlijk, over de spoorbrug terug. Om 4 of 5 uur moesten ze immers vaak alweer uit bed om in Duitsland te gaan werken.

Ruud werkte bij het verwarmingsbedrijf Boerboom in Nijmegen. Hij kon de kost verdienen en wilde wel trouwen. Maar hoe kom je, als Groesbeekse jongen met werk in Nijmegen, aan een woning in Cuijk

Voor Claar lag dat heel anders. Bij Regouin vroegen ze wie er een woning nodig had en Claar was er als de kippen bij. Als je getrouwd was kon je een woning aanvragen. Dan maar snel getrouwd. Ze gingen even bij zus Riet en haar man Mart inwonen op de Florijnendreef.

Claar raakte 'recht van de beddeplank' in verwachting. Aannemer Harry van den Hoogen zag dat toen ze een eindje onderweg was en beloofde een woning. Maar alle bewoners van 'de hoek van Vogel', een blok woningen achter de Martinuskerk, kregen voorrang omdat ze moesten wijken voor de Maasboulevard.

Haar ouders waren inmiddels naar de Irenestraat verhuisd.

Toen dochter Ineke geboren was woonden Claar en Ruud nog weer

een tijd bij haar ouders, omdat het bij Riet in huis nu toch wel erg druk werd. Gelukkig werkte Ruud in die tijd voor Boerboom in Duitsland en bleef vaak de hele week weg. Bij je ouders inwonen met man en baby is natuurlijk ook niet alles, hoe goed de verhoudingen ook zijn.

Dus was er grote vreugde toen ze het eerste huis van een rijtje van zes konden betrekken in de Robijnlaan. Het leek wel de hemel op aarde ! Ze wonen er nog steeds.

Na de geboorte van Ineke stopte Claar met werken. Al snel werd ook Wilbert geboren en daar is het bij gebleven.

Ineke heeft nu drie zonen en Wilbert heeft twee dochters.

Het hele spul woont in Cuijk en iedereen beleeft veel plezier aan elkaar.

Toen de kinderen naar school gingen is Claar weer voor 20 uur in de week gaan werken. Ze solliciteerde bij de maatschappelijk werkster juffrouw Jeanne van Latum voor de gezinszorg en werd onmiddellijk aangenomen. Zo'n frisse jonge vrouw wilden ze wel. Dat beloofde alle goeds.

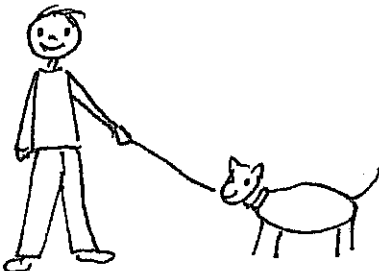
Claar heeft met enorm veel plezier vele gezinnen en alleenstaanden geholpen als gezinsverzorgster. Ze crosste voor haar werk heel Cuijk door en leerde heel veel mensen kennen, ieder met zijn of haar eigenaardigheden. En iedereen kent haar natuurlijk.

Toen ze bijna veertig was kreeg ze last van haar knieën en moest ze een eerste correctie van haar been ondergaan. En terwijl ze daarvoor in het gips lag, werd Ruud plotseling ernstig ziek. Hij is door zware operaties gelukkig gered!

Maar intussen ging het jonge gezin door een hel, als door een moker getroffen. Tot overmaat van ramp ging Boerboom failliet en kwam Ruud op straat te staan.

Een controlerend geneesheer maakte een verschrikkelijke blunder door, bij een herkeuring om ergens anders te gaan werken, te zeggen: "Mijnheer van Duijnhoven, wat wilt u toch, u bent immers ten dode opgeschreven". Maar Ruud knokte zich dapper terug, samen met Claar en de kinderen.

Een van de betere geneesmiddelen bleek de aanschaf van de puppy "Liza" te zijn, een beauty van een boxer. Ruud, somber als hij toen was, wilde eerst geen hond, stemde uiteindelijk toch toe, en vanaf de eerste minuut dat de pup in huis kwam zijn ze onafscheidelijke vrienden geworden.

Uren, dagen, weken, heeft hij met de hond samen gewandeld.

Daarnaast bewerkt Ruud al meer dan 25 jaar zijn volkstuinje.

Na de flinke operaties aan haar been is Claar afgekeurd voor het toch wel zware werk bij de gezinszorg.

Maar Claar zou Claar niet zijn als ze niet opnieuw iets oppakte.

Ze solliciteerde als 'oppas' bij een gezin in Malden waarvan de moeder huisarts in Nijmegen was.

Ze kwam er toen de eerste twee kinderen geboren waren en heeft uiteindelijk voor vier kinderen gezorgd alsof het de hare waren.

De liefde en genegenheid over en weer bestaat nog steeds, alhoewel Claar na 16 jaar met dat 'werk' is gestopt.

Ruud bracht haar 's ochtends om 8 uur weg en knoopte daar dan altijd een stevige wandeling in de bossen aan vast. Als tegen de avond de dokter thuis kwam, of haar echtgenoot, dan haalde Ruud zijn Claar weer op.

Het leven was goed voor hen, na alle ellende die ze meegemaakt hadden. Iedereen was gelukkig!

In 2001 en 2003 heeft Claar twee nieuwe knieën gekregen.

Alhoewel geen 'fluitje van een cent' is het haar toch veel meegevallen. Ze is er erg goed van opgeknapt, hoezeer ze ook nog geplaagd wordt door andere vormen van artrose.

“Dat is nou eenmaal een echte ‘van Schijndels’ kwaal” zegt ze.

Uw verslaggever kent Claar al heel lang als een zeer optimistische vrouw. Eerst via haar bezoeken aan de dierenarts met de inmiddels overleden “Liza”, en later via de parochie.

Ze zong vroeger al bij Pastoor Smits in het koortje voor “rouw en trouw”. Nu is ze ook alweer 12 jaar lid van het koor St. Jozef Canthorij, waarvan ze ook nog de penningmeester van het bestuur is.

Vervelen doet ze zich nooit.

Als ze tijd over heeft zit ze achter de computer, waarvoor ze twee cursussen gevolgd heeft.

Voorheen speelde ze vaak op het keyboard. Ze had daarvoor muziek-

les gehad van Theo van Es. Ze glimlacht als ze er aan terugdenkt. Penningmeester bij de K.B.O Cuijk Noord, organisatie koersballen in de Wijkwinkel, sporten bij de fitness in de Kwel, zo krijg je de dagen wel vol!

Tijdens ons gesprek kwamen af en toe (bijna) de waterlanders bij deze gevoelvolle vrouw. Ze heeft dan ook nogal wat meegemaakt in het leven. Maar ze is steeds optimistisch en vrolijk gebleven en daarvan plukt ze nu de vruchten. Zo moet dat in het leven!

Claar en Ruud, we hopen dat jullie nog vele jaren van elkaar en van jullie kinderen en kleinkinderen zullen mogen genieten. Dat wensen we jullie van harte toe !

----- 0 -----

Tweede regionale Tiener- en jongerenviering bij de Mariagrot in Katwijk

Zondag 7 juni 19.00 uur

met muziek, beweging, verhalen en getuigenis !

Wat doe jij ?

Denk jij als een gelovige tiener, jongere of volwassene
wel eens: “Wat zou Jezus doen?”

Zou je willen horen hoe andere jongeren daar over denken?

Nieuwsgierig: Kom dan ook op 7 juni naar Katwijk
om mee te denken, zingen, bidden.

Mijmering van pastor Theo Lamers

Paulus en Petrus – Hoogfeest 29 juni *afsluiting Paulusjaar*

Petrus en Paulus zijn het middelpunt van de kerk geworden, rond hun graven in Rome. Beiden stonden voor dezelfde zaak: Jezus Christus, de Verlosser. Maar ze verschilden nogal eens van mening over hoe dit uitgedragen moest worden. Ze leefden op gespannen voet met elkaar, maar proberen toch samen de blijde boodschap te verkondigen, want: “wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de werken van de wet, maar alleen door het geloof in Jezus Christus.” (Galaten 2,16).

Hun beider leven eindigt in één van de hoofdzetels van de kerkelijke wereld: Rome. Daar sterven ze beiden de marteldood: Paulus rond het jaar 60 en Petrus rond het jaar 67. Maar hun boodschap is doorgedrongen en heeft doorgewerkt tot op de dag van vandaag: een universele kerk, waar iedereen welkom is. Die eensgezindheid mogen ook wij bewaren en ontwikkelen, want hoe we ook denken: samen staan we voor die éne boodschap.

In Rome wordt op het feest van Petrus en Paulus het Paulus jaar afgesloten. We doen dat in Cuijk met een gezongen vespers op 29 juni om 19.00 uur in de Martinuskerk.

Pastor Theo Lamers

--- 0 ---

Opbrengst Vastenactie

De vastenactie is dit jaar aanzienlijk beter verlopen dan het jaar daarvoor.

De totale opbrengst, van ‘melkbuis’ tot stortingen via de bank, van bezorgen op de pastorie tot collectes in de kerk en bij het ‘koffiedrinken’, bedraagt:

€ 2.235,-

Het geld is inmiddels op zijn bestemming.

Namens alle mensen in het Amazonegebied voor wie de opbrengst bestemd was, en dat zijn er nogal wat, onze hartelijke dank !

Vrijwilligers van Kerk onbetaalbaar

Enige tijd geleden verscheen de publicatie van een onderzoek naar het maatschappelijke rendement van kerken in een gemeente of gemeenschap. De Rotterdamse gemeenteraad wilde weten hoe groot de sociale betekenis van kerken in de stad is. Erg groot, zo blijkt uit het onderzoek.

Voor zover de som valt op te maken: voor een bedrag van 120 miljoen euro. 'Tel je zegeningen'. Los van dit alles staat natuurlijk nog de onmetelijke waarde van het vrijwilligerswerk.

Uit het onderzoek bleek, dat één op de tien leden van een kerk – noem het maar parochianen die een kerkbijdrage doen – vrijwilligerswerk doet. Je kunt het ook anders zeggen: dat is bijna de helft van de trouwe kerkgangers.

Dat werk loopt uiteen van psychosociale hulp, zoals onze bezoekgroep doet, het bijeenbrengen van geld voor goede doelen, het in stand houden van een goede sociale structuur, hulp bij rouwverwerking, kleding inzamelen enzovoort

Met dit rapport in de hand kunnen kerken bewijzen dat ze er wel degelijk toe doen! Nog afgezien van het religieuze besef, dat helemaal niet te meten is.

Uiteraard is onze parochie nauwelijks vergelijkbaar met de totaliteit van het Rotterdamse onderzoek. Maar duidelijk is in zijn algemeenheid wel, dat vrijwilligerswerk, ook binnen de parochie, maar voor welke organisatie dan ook, een zeer belangrijke steunpilaar vormt binnen onze sociale structuur.

Voor de vrijwilliger zelf is het besef dat men zich nuttig weet, van onschatbare waarde. Nuttige vrijwilligers zouden zich gezonder en gelukkiger voelen dan mensen 'achter de geraniums'. Ook dat is gebleken, weer uit een ander onderzoek. Het is dus een win – win situatie met al dat vrijwilligerswerk. Dat is een goede conclusie!

--- 0 ---

Verloting Paaskaars

Tijdens een 'trekking' van één van de 15 opgevouwen briefjes met verschillende namen, onder getuigenis van 5 vrijwilligers, kwam de naam van de winnaar tevoorschijn:

Mevrouw Diny Jacobs, Kattedoorn 50 te Cuijk

Wij willen Diny van harte feliciteren en we wensen haar nog jarenlang een brandend kaarslicht toe !

Eerste Communie viering in de H. Jozefparochie

Zondag 10 mei 2009

In een feestelijk aangeklede Jozefkerk hebben we samen gevierd dat 33 kinderen uit onze parochie voor het eerst deelnamen aan de tafel van Jezus van Nazareth.

Samen waren we onderweg, met papa en mama, broers en zussen, opa's en oma's, met ooms en tantes. Een hele wereld vol mensen, vrienden en vriendinnen, klasgenootjes en nog vele anderen die we niet kenden.

Dát was ook het onderwerp van de viering; dat we samen onderweg zijn, dat we er helemaal niet alléén voor staan. Maar dat vele mensen ons vergezellen en met ons meegaan, om de vreugdes in het leven samen te vieren, maar ook om het verdriet samen te delen. 'We zijn als mensen met elkaar verbonden, zoals de wijnranken aan de wijnstok'. Hierover ging het evangelieverhaal dat centraal stond in de viering.

We wensen de communicanten dat ze zich verbonden voelen met elkaar en met alle mensen, niet alleen in Cuijk, maar over de hele wereld, en ook binnen de kerk.

De werkgroep en de kinderen, samen met pastor Kees Michielse en pastor Theo Lamers, en natuurlijk het jeugdkoor, hebben er een mooie viering van gemaakt.

Natuurlijk was er daarna thuis de hele verdere dag ook feest. Dat hoort er nou eenmaal bij! Het feest is alweer voorbij, maar de reden waarom we feest vierden blijft gelukkig en hopelijk bestaan.

We hopen dat we alle deelnemers aan de viering nog dikwijls mogen begroeten in onze mooie kerk, als ze komen om het leven mee te vieren. Ze zijn van harte welkom.

In ieder geval is er op zondag 14 juni om 11.00 uur een 'terugkom zondag' voor alle communicanten en hun ouders en familie. Dan kan iedereen écht laten zien dat hij of zij er bij wil horen! Tot dan!

Pastor Kees Michielse

Heilige Martinus Parochie
Liturgische Kalender
Juni 2009

Pinksteren			
Maandag	1-6	10.30 uur	Eucharistieviering – Herenkoor Mis met gilde-eer
Vrijdag	5-6	9.00 uur	Eucharistieviering Eerste vrijdag
H. Drie-eenheid			
Zaterdag	6-6	19.00 uur	Eucharistieviering – Dameskoor
Zondag	7-6	10.30 uur	Eucharistieviering – Herenkoor
Sacramentsdag			
Zaterdag	13-6	19.00 uur	Eucharistieviering – Creation
Zondag	14-6	10.30 uur	Eucharistieviering – Volkszang
Vrijdag	26-6	19.30 uur	Taizé-viering
Twaaftde Zondag door het jaar			
Zaterdag	20-6	19.00 uur	Eucharistieviering – Dameskoor
Zondag	21-6	10.30 uur	Eucharistieviering – Herenkoor
Woensdag	24-6	19.00 uur	Vespers H. Johannes de Doper
Dertiende Zondag door het jaar			
Zaterdag	27-6	19.00 uur	Eucharistieviering – Volkszang
Zondag	28-6	10.30 uur	Eucharistieviering – Volkszang
Maandag	29-6	19.00 uur	Vespers HH. Petrus en Paulus

Tweede Regionale tiener- en jongerenviering
bij de Mariagrot in Katwijk

Zondag 7 juni 19.00 uur

met muziek, beweging, verhalen en getuigenis !

Heilige Jozef Parochie Liturgische Kalender Juni 2009

Zondag	31 mei		Plechtige Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Diederie
Maandag	1 juni		Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
2e Pinksterdag			Samenzang m.m.v. organist Hans Groen
Woensdag	3	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	6	19.00	Eucharistieviering Pater Op de Kamp osc
Zondag	7	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse Samenzang m.m.v. organist Hans Groen
Woensdag	10	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	13	19.00	Woord- en Communiedienst Eucharistieviering Pastor van der Pol
Zondag	14	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse Terugkomviering Eerste Communicanten m.m.v. Jeugdkoor
Woensdag	17	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	20	19.00	Eucharistieviering Pastor van de Pol
Zondag	21	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Crescendo
Woensdag	24	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	27	19.00	Eucharistieviering Pastor van der Pol
Zondag	28	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v H. Jozef Cantorij

Rooster voor de Misdienaars

Eerste Pinksterdag	Jan en Jeffrey
Tweede Pinksterdag	Jennifer en Jonathan
Zondag 7 juni	Joyce en Eva
Zondag 14 juni	Jennifer en Jonathan
Zondag 21 juni	Jan en Jeffrey
Zondag 28 juni	Joyce en Eva

Van het bestuur

Pastoor Gerard Küppers van de Martinus parochie viert Eerste Pinksterdag, 31 mei a.s., zijn zilveren priesterjubileum.

Om half elf wordt een feestelijke viering gehouden in de Martinuskerk, waarna er een receptie is in de Schouwburg. U wordt daarbij allen van harte uitgenodigd.

Wij willen Pastoor Küppers, mede namens de gehele parochiegemeenschap van de H. Jozef, van harte gelukwensen met dit jubileum. Wij sluiten daarbij de wens in dat hij nog vele jaren in goede gezondheid als priester zijn herderlijke taak mag vervullen.

Het bisdom 's-Hertogenbosch heeft op grootse en pluriforme wijze het 450 jarig bestaan gevierd. Het feest was een waardige afsluiting van de voorbije eeuwenlange traditie. En tevens de start van een toekomst die onlangs voor het hele bisdom in de steigers is gezet. Wij allen hopen vol vertrouwen de start van de 'nieuwbouw' van het bisdom mee te mogen maken. Daarvoor zal de onvoorwaardelijke medewerking gevraagd worden van ieder van ons, van de gelovigen, van de beoefenaren van het ambt en van alle overige functionarissen binnen de kerken en parochies van ons bisdom. Laten we voor elkaar bidden om de kracht daartoe te vinden!

Het parochiebestuur is er bijzonder trots op dat weer een grote groep van 33 kinderen zijn Eerste Communie heeft gedaan. De werkgroep komt alle lof en dank toe!

De opgegeven misintenties worden wekelijks gepubliceerd in het Cuijks Weekblad en op onze website. Het is belangrijk dat u weet dat die intenties niet gepubliceerd kunnen worden als de opgave te laat binnenkomt. De 'kracht' van de intentie blijft er wel even groot om, gepubliceerd of niet. Maar als u te laat opgeeft kunt u zich niet beklagen over het ontbreken van de publicatie ervan! Onze kopie moet op de vrijdag vóór het verschijnen van de krant binnen zijn.

Voor de tweede keer heeft een delegatie van het bestuur overleg gehad met het gemeentebestuur over de toekomst van onze kerk. Daarover is nog helemaal niets bepaald.

Zoals dat meestal gaat: er zal eerst worden deelgenomen aan een werkgroep. Wel is duidelijk dat we veel wijsheid en inzicht nodig hebben in de toekomst.

Over enkele dagen vieren we het hoogfeest van Pinksteren. Laten we deze wijsheid en dit inzicht daarbij maar eens extra afsmeaken.

Daar is het feest van Pinksteren een uitgelezen moment voor.

Zalig Pinksteren voor u allen!

Parochiestatistiek

Gedoopt

3 mei	Giovanni Peilouw,	Volendamstraat 11	Arnhem
7 mei	Dane Pot,	Aronskelk 41	Cuijk
10 mei	Bram Vink	Wijnruit 30	Cuijk
10 mei	Merel Theunissen,	De Laren 3	Afferden

Wij wensen de ouders en familie van harte geluk met de doop van hun kind en wij wensen hen kracht, wijsheid en inzicht bij de christelijke opvoeding, waarbij deze doop een goede start moge zijn.

Overleden

16 april Toon Jans (65 jaar) Patakondreef 8 Cuijk

Familie en vrienden willen wij condoleren met dit verlies.
Wij wensen hen sterkte in deze zware dagen.

--- 0 ---

Mededelingen

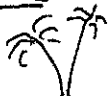
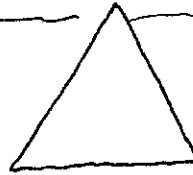
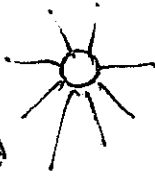
- De parochie is gewoonlijk iedere dag te bereiken, telefonisch (312233) of ter plaatse, de Valuwe 1, van 9 – 12 uur. De pastoriëwacht kan u de weg wijzen, ook in spoedgevallen.
- Misintenties kunnen van Ma t/m Vr van 9-12 uur persoonlijk of telefonisch worden opgegeven. De kosten zijn door het bisdom vastgesteld op € 10,-
- Pastor Theo Lamers heeft zijn open spreekuur verplaatst van de dinsdag naar de woensdag van 9 - 10 uur. U kunt dan gewoon binnenlopen of bellen naar tel: 312233. Ook op de andere dagen zal Pastor Lamers er vaak zijn, maar niet met regelmaat. Verder is hij meestal bereikbaar bij de Martinusparochie tel. 312555. Zijn e-mailadres is: th.lamers@martinuscuijk.nl
- Het Gironummer van de parochie is: 1455464 en het Banknummer van de parochie is: 11 05 03 872
Wilt u deze nummers noteren bij uw financiële boekhouding?
- Het mailadres van de parochie is: parochiehjozefcuijk@hetnet.nl
- De website is: www.parochieCuijk.nl

STRIP

Hallo mensen!

Jozef was onderkoning van Egypte geworden en hij had het goed voorspeld.

Na de 7 goede jaren kwamen er 7 slechte jaren, maar door Jozef was er eten genoeg. Op een dag kwamen er 10 mannen om graan vragen. Ze knielden eerbiedig neer.

O jeejtje, Dat zijn mijn broers

maar waar is Benjamin, de jongste??

Hij zei niet dat hij ze herkende

Jullie mogen graan kopen maar ga daarna Benjamin halen in je hand. Eén van jullie blijft hier

onee! niet onze Benjamin!!!

wordt vervolgd.

